

वा०रा०

॥ १३१ ॥

॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ स्वस्थाः स्वस्थचित्तेन्द्रियाः वानरश्रेष्ठा अंगदादयः ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ गच्छैनं राक्षसमिति हंतुमिति
ददाह हरि सैन्यानि वनानीव विभावसुः ॥ यावदुत्पाटयामासुर्वक्षान् शैलान्वनौकसः ॥ ७२ ॥ तावत्प्रासहताः पेतुर्वज्रकृत्ता इवाचलाः ॥
ज्वलंतं प्रासमुद्यम्य संग्रामातिनरांतकः ॥ ७३ ॥ दिक्षु सर्वासु बलवान्विचचारनरांतकः ॥ प्रमृदन् सर्वतोयुद्धे प्रावृत्काले यथानिलः ॥
॥ ७४ ॥ न शो कुर्भाषितुं वीरानस्थातुं स्पंदितुं कुतः ॥ उत्पतंतं स्थितं यातं सर्वान्विव्याध वीर्यवान् ॥ ७५ ॥ एकेनांतककल्पेन प्रासेनादित्य
तेजसा ॥ भग्नानि हरि सैन्यानि विपेतुर्धरणीतले ॥ ७६ ॥ वज्रनिष्पेषसदृशं प्रासस्याभिनिपातनं ॥ न शो कुर्वानराः सोढुं ते विनेदुर्महास्वनं
॥ ७७ ॥ पततां हरि वीराणां रूपाणि प्रचक्रौ शिरे ॥ वज्रभिन्नाग्रकूटानां शैलानां पततामिव ॥ ७८ ॥ ये तु पूर्वमहात्मानः कुंभकर्णेन पातिताः
ते स्वस्था वानरश्रेष्ठाः सुग्रीवमुपतस्थिरे ॥ ७९ ॥ प्रेक्षमाणः स सुग्रीवो ददृशे हरिवाहिनीं ॥ नरांतकभयत्रस्तां विद्रवंतीं यतस्ततः ॥ ८० ॥
विद्रुतां वाहिनीं दृष्ट्वा सददर्शनरांतकं ॥ गृहीतप्रासमायातं हयपृष्ठप्रतिष्ठितं ॥ ८१ ॥ दृष्ट्वा वाचमहातेजाः सुग्रीवो वानराधिपः ॥ कुमार
मंगदं वीरं शक्रतुल्यपराक्रमं ॥ ८२ ॥ गच्छैनं राक्षसं वीरं यो सौ तुरगमास्थितः ॥ भक्षयंतं परबलं क्षिप्रं प्राणैर्वियोजय ॥ ८३ ॥ स भर्तु
र्वचनं श्रुत्वानिष्पपातांगदस्तदा ॥ अनीकान् मेघसंकाशादंशुमानिव वीर्यवान् ॥ ८४ ॥ शैलसंघातसंकाशो हरीणामुत्तमो गदः ॥ ररा
जांगदसन्नद्धः स धातुरिव पर्वतः ॥ ८५ ॥ निरायुधो महातेजाः केवलं न खदंष्ट्रवान् ॥ नरांतकमभिक्रम्य वालिपुत्रो ब्रवीद्वचः ॥ ८६ ॥ ति
ष्ठ किं प्राकृतैरेभिर्हरिभिस्त्वं करिष्यसि ॥ अस्मिन् वज्रसमस्पर्शं प्रासं क्षिप ममोरसि ॥ ८७ ॥ शेषः ॥ ८३ ॥ मेघसंकाशादनीकात् स्वसेनाम
ध्यात् ॥ ८४ ॥ अंगदेन दिव्यभुजाभरणेन सन्नद्धो युक्तः ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ अस्मिन्मोरसि क्षिपेत्यन्वयः ॥ ८७ ॥

यु०का०

॥ १३१ ॥